

Sygn. akt IV U 748/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 grudnia 2015r. w S.

odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 czerwca 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 748/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 czerwca 2014 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 6 ust 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. (Dz. U. z 2002 r., nr 199 poz. 1673 ze zm.) odmówił J. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od 1 czerwca 2014 r. W uzasadnieniu wskazano, iż Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 11 czerwca 2014 r. nie stwierdziła, by ubezpieczony był niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony J. R.. Wskazał, iż jego organizm nie może być poddawany jakimkolwiek wysiłkom fizycznym (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 4-5).

Sąd Okręgowy ustalił zważył co następuje:

J. R., ur. (...), w dniu 30 kwietnia 2014 r. złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (wniosek k. 130 a. r.). W momencie składania wniosku ubezpieczony

był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, jakiemu uległ w dniu 18.11.2008 r., do 31 maja 2014 r. na podstawie decyzji (...) Oddział w S. z dnia 8 czerwca 2012 r. (decyzja k. 120 a. r.).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 30.04.2014 r. organ rentowy skierował go na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 20 maja 2014 r. ustalił, że J. R. jest częściowo niezdolny do pracy do 31 maja 2017 r., oraz iż niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy (wypis z orzeczenia k. 132 a. r.). Zastępca Głównego Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS w S. zgłosił zarzut wadliwości orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 20.05.2014 r. (k.133 a.r.). Na skutek złożonego zarzutu wadliwości ubezpieczony został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS. Komisja Lekarska ZUS nr (...) w orzeczeniu z dnia 11 czerwca 2014 r. stwierdziła, że J. R. nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia k. 137 a. r.). Na podstawie niniejszego orzeczenia organ rentowy w decyzji z dnia 23 czerwca 2014 r. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01 czerwca 2014 r. (decyzja k. 138 a. r.).

Na skutek wypadku przy pracy w dniu 19.11.2008 r. ubezpieczony doznał skręcenia lewego kolana (protokół z ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 7 a.r.)

Zespół biegłych lekarzy: neurologa, ortopedy, kardiologa oraz diabetologa w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznał u ubezpieczonego: przebyty uraz lewego stawu kolanowego leczony artroskopowo z rekonstrukcją więzadła krzyżowego przedniego, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa, przebytą chorobę S., podejrzenie złamania trzonu kręgu (...) bez następstw neurologicznych, nadciśnienie tętnicze, otyłość, cukrzyce t. 2 skojarzoną z otyłością leczoną doustnymi lekami hypoglikemizującymi oraz bóle i zawroty głowy w trakcie diagnostyki. Postawiwszy wskazane rozpoznanie biegli stwierdzili brak niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 19.11.2008 r. (opinia k. 15-16).

Biegli stwierdzili, iż aktualny kliniczny stan morfotycznie czynnościowy w zakresie narządów ruchu nie wskazuje na upośledzenie prawidłowego funkcjonowania organizmu, które powodowałoby utratę zdolności do pracy w stopniu znacznym. Przebyte leczenie operacyjne małoinwazyjne (wyłącznie artroskopowe) przyniosło zamierzony efekt terapeutyczny. Uzyskano bowiem poprawę stabilności i wydolności lewego stawu kolanowego po wielokrotnym leczeniu rehabilitacyjnym. Obrisy stawu kolanowego lewego są prawidłowe, zakres ruchów symetryczny ze strona przeciwną, brak ewidentnych objawów niestabilności, funkcje podpórcze i lokomocyjne lewej kończyny dolnej niezaburzone. Ubezpieczony sprawnie wykonuje przysiad i możliwy jest chód kuczny, brak wskazań do stosowania wsparcia ortopedycznego. Biegły neurolog podał, iż obecnie nie stwierdza objawów ogniskowego uszkodzenia struktur (...) oraz objawów niewydolności krążenia mózgowego. Nie występują również aktywne istotne klinicznie objawy zespołu korzeniowego kręgosłupa. W ocenie kardiologa, stan układu krążenia nie upośledza jego wydolności w stopniu sprowadzającym niezdolność do pracy. Podobnie biegły diabetolog analizując stan ubezpieczonego nie stwierdził, iż byłby on niezdolny do pracy. W obecnym stanie zdrowia, uwzględniając współistnienie i stopień zaawansowania zdiagnozowanych schorzeń, zespół biegłych nie uznał, by J. R. był niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 19 listopada 2008 r.

W opinii uzupełniającej (k. 47-48), sporządzonej z uwzględnieniem dołączonej przez ubezpieczonego dokumentacji medycznej, biegli neurolog i ortopeda podtrzymali wnioski wyrażone w poprzednio wydanej opinii. Wskazali przy tym, iż dokumentacja medyczna dołączona przez ubezpieczonego częściowo stanowi powielenie dokumentacji już zawartej w aktach rentowych lub nie dotyczy zmian chorobowych powstałych w związku z zdarzeniem z dnia 19 listopada 2008 r.

W drugiej opinii uzupełniającej (k. 70-71) biegły ortopeda wskazał, iż nowa dokumentacja medyczna dołączona przez ubezpieczonego wskazuje na progresję zmian chorobowych związanych ze zdarzeniem z dnia 19 listopada 2008 r. W jego ocenie, J. R. może być uznany za długotrwale okresowo częściowo niezdolnego do pracy z datą powstania niezdolności w dniu 2 czerwca 2015 r., kiedy to zastosowano leczenie artroskopowe, do 31 grudnia 2015 r. W tym okresie może nastąpić poprawa stanu zdrowia i wydolności czynnościowej kończyny. Jednocześnie, biegły podtrzymał swoje stanowisko o barku niezdolności do pracy po 31 maja 2014 r., do 1 maja 2015 r. Wyniki badania

przeprowadzonego przez Komisję Lekarską ZUS w dniu 11 czerwca 2014 r. oraz badania przedmiotowego ortopedy z dnia 7 października 2014 r. są bowiem niemal identyczne, zaś jako identyczną określono ocenę stanu czynnościowego w zakresie narządów ruchu. Opiniowany był leczony artroskopowo, był rehabilitowany i uzyskano poprawę stanu zdrowia polegającą na stwierdzonych obiektywnie, przez niezależnych specjalistów, tylko niewielkich odchyleniach od stanu prawidłowego w ocenie czynnościowo-morfotycznej. Biegły zwrócił uwagę, iż orzeczenie o niepełnosprawności służy innym celom niż orzekanie w sprawach o przyznanie renty i nie ma znaczenia orzeczniczego dla określenia niezdolności do pracy w rozumieniu rentowym. Wyniki badań z dnia 11 czerwca 2014 r. oraz 7 października 2014 r. nie wskazywały na okoliczności, które powodowałyby znaczne ograniczenie możliwości samodzielnego poruszania się ubezpieczonego.

Decyzją z dnia 28 lipca 2015 r. organ rentowy rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 13 lipca 2015 r. przyznał ubezpieczonemu od dnia 2 czerwca 2015 r. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do dnia 31 maja 2015 r. (decyzja k. 163 a.r.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. R. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322 ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sąd dopuścił dowód z zespołu biegłych lekarzy ortopedy, neurologa, kardiologa oraz diabetologa celem ustalenia czy skutki wypadku przy pracy z dnia 19 listopada 2008 r. powodują niezdolność do pracy J. R.. Zarówno zespół biegłych lekarzy sądowych w opinii głównej jak i w opinii uzupełniającej biegli lekarze ortopeda i neurolog oraz sam ortopeda zgodnie stwierdzili, że stan zdrowia ubezpieczonego nie powoduje niezdolności do pracy pozostającej w związku z wypadkiem z dnia 19 listopada 2008 r. w okresie od 1 czerwca 2014 r. do 01 czerwca 2015 r.

W ocenie Sądu Okręgowego dowody z opinii zespołu biegłych jak i opinii uzupełniających są miarodajne oraz obiektywne. Biegli wydali swoje opinie po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz po przebadaniu ubezpieczonego. Opinie te są w pełni merytoryczne, zawierają wiadomości specjalistyczne. Wnioski wypływające z tych opinii jednoznacznie wskazują, że stan zdrowia J. R. nie spowodował u niego niezdolności do pracy pozostającej w związku z wypadkiem przy pracy. Jak wielokrotnie wypowiadał się Sąd Najwyższy, a które to stanowisko Sąd Okręgowy podziela w pełnej rozciągłości, potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (vide: wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., sygn. akt II UKN 96/99; z dnia 6 marca 1997 r., II UKN 23/97). To, że opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony samo przez się nie oznacza, że jest ona wadliwa. Mając na względzie liczbę sporządzonych w sprawie opinii jak również ich treść stwierdzić należy, iż sporna okoliczność dotycząca niezdolności do pracy ubezpieczonego w spornym okresie została dostatecznie wyjaśniona. Stąd też Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ortopedy z uwagi na jego niezasadność. Opinie biegłych wskazują na poprawę stanu zdrowia ubezpieczonego po 31.05.2014 r. w związku z przebyтым mało inwazyjnym leczeniem artroskopowym lewego stawu kolanowego i przeby tą rehabilitacją. Nie stwierdzono znacznego upośledzenia stanu zdrowia ubezpieczonego w zakresie narządu ruchu w czasie badania przeprowadzonego w dniu 07.10.2014 r. Uzyskano bowiem poprawę stabilności i wydolności lewego stawu kolanowego po wielokrotnym leczeniu rehabilitacyjnym. Obrysy stawu kolanowego lewego w czasie badania przez biegłych były prawidłowe, zakres ruchów

symetryczny ze stroną przeciwną, brak ewidentnych objawów niestabilności, funkcje podpórcze i lokomocyjne lewej kończyny dolnej niezaburzone. Biegli stwierdzili, że ubezpieczony sprawnie wykonuje przysiad i możliwy jest chód kuczny, brak wskazań do stosowania wsparcia ortopedycznego.

Biegły lekarz ortopeda stwierdził, iż dopiero przebyte w dniu 02.06.2015 r. leczenie endoskopowe i planowana rehabilitacja powodują, że ubezpieczony może być uznany za częściowo niezdolnego do pracy do 31.12.2015 r. w związku z wypadkiem przy pracy. Prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na wskazany okres ubezpieczonemu zostało przyznane przez organ rentowy w decyzji z dnia 28.07.2015 r. (k. 163 a.r.).

W związku z tym brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w okresie od 01.06.2014 r. do 01.06.2015 r. (włącznie), ponieważ nie została spełniona przesłanka wymieniona w art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.